

РЕШЕНИЕ

№ 7225

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5795** по описа за **2013** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Я. В. Р. от [населено място], подадена срещу Решение от 07.01.2013г. по н.а.х.д. № 5426/2011г. на Софийски районен съд, НК, 103-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №66773, издадено на 07.09.2010г. от началник АНД-ОПП-СДВР, с което е наложено административно наказание "глоба", в размер на 100лв. на основание чл.182,ал.1,т.3 Закона за движението по пътищата (ЗДв.П), за нарушение на разпоредбата на чл.21,ал.1 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението и на НП по съображения за допуснатото неправилно приложение на закона - касационно основание по чл.348,ал.1,т.1 НПК, като се претендира приложимост на давностния срок по чл. 82 ЗАНН, който довод е развит в писмени бележки и в ход по същество от адвокат Р.. В касационната жалба се твърди неправилна преценка на фактите от въззивния съд. В акта за установяване на нарушението било посочено, че се е движел в лявата лента, тъй като е изпреварвал движещ се в дясната лента автомобил, но това уточнение липсвало в сдителските показания. За да бъде засечена скоростта на движение, следвало да има отстояние 20 м между различните автомобили, което не се

установявало и обуславяло неточно фиксирана скорост от радара, не били събрани доказателства за техническата му годност.

Ответникът не е изразил становище по касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са налице основания за прекратяване на административно-наказателното производство по чл. 34 ЗАНН или поради изтичане на давност.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка - НП и АУАН, са издадени за това, че на 01.08.2010г., на посочените в тези актове място, и час в [населено място], касаторът е управлявал лек автомобил, индивидуализиран в достатъчна степен, със скорост 76км/ч., при ограничение на скоростта за населено място -50км/ч., установена с радар TR4 №173, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача, в нарушение на разпоредбата на чл.21,ал.1 ЗДвП.

Неоснователни са доводите в касационната жалба за прилагане на давностните срокове по чл.82 от ЗАНН, тъй като същите касаят изпълнението на НП. Същите са относими след влизането му в сила, каквато хипотеза не е налице когато производството по обжалването му е висящо, както следва от чл. 74 от ЗАНН относно привеждането в изпълнение на НП след влизането му в сила и от чл. 209, ал.2т.5 от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс, който определя като изпълнително основание влязлото в сила НП. От систематичното място на чл. 82 ЗАНН – в Раздел IX „Изпълнение на наказателните постановления” следва също приложимост на тази разпоредба само по повод подлежащо на изпълнение административно наказание.

Съответна на нарушението е приложената санкционна норма по чл.182,ал.1,т.3 ЗДвП, като е наложено предвиденото в същата административно наказание „глоба” в размер на 100 лв.

Съдът намира доводите за неправилно установена фактическа обстановка – поради неправилна преценка на фактите и непълнота на доказателствата, за защитна теза пред касационната инстанция, тъй като касаторът е бил длъжен и е имал процесуалната възможност да прави искания за събиране на доказателства още с жалбата срещу НП, а също и пред съда, но не се е възползвал. Показанията на разпитаните свидетели З. и С. - очевидци на нарушението, правилно са преценени като логични и безпротиворечиви, изрично е записано още в мотивите на акта, че касаторът се

движи като самостоятелен автомобил в лява лента. АУАН е подписан без възражения от касатора, едва в отделно писмено възражение срещу него е развита тезата, че е имало и друг автомобил. Преди да бъде издадено НП е изискана докладна записка от свидетеля по АУАН и очевидец на нарушението С., който е потвърдил записаното в акта, че автомобилът на касатора се е движел самостоятелно, този факт е потвърден впоследствие и пред съда в свидетелските показания и поради това е безспорно установен. Що се касае до годността на техническото средство, този въпрос не е бил поставян пред първата инстанция от касатора под съмнение, не е бил спорен и съдът правилно е преценил установяването на скоростта с годно техническо средство.

Неотносими към състава на нарушената разпоредба е обстоятелството, в коя лента от пътното платно се е движел автомобилът на касатора, както и дали е изпреварвал или не друг автомобил, тъй като такива обстоятелства не са предвидени като квалифициращи състава на административното нарушение по чл.21,ал.1 ЗДвП, освен това максимално установената скорост на движение в населено място не търпи модалитети при изпреварване на друг автомобил.

По тези съображения, съдът намира наведените доводи в касационната жалба за неотносими, същите не обуславят соченото касационно основание - неправилно приложение на закона от което и извод за неоснователност на касационната жалба. Описаното в АУАН и НП деяние е извършено от обективна и виновно от субективна страна от касатора, съставомерно е по посочената като нарушена разпоредба, изводите за това на СРС се споделят от касационната инстанция. Решението като постановено в съответствие с материалния закон, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по н.а.х.д. №5426 / 2011г. на Софийски районен съд, НК, 103-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.